

FTM-Mission

EVANGELIUM ÄR FRÄLSNING TILL MÄNNISKOR

Tranås den 10 maj 2016

Sköna maj välkommen! Äntligen verkar det som om våren tagit ett kliv framåt och sommaren är nära förestående. Det känns alltid skönt efter att vi haft kallare väder en tid. Våren och sommaren är ju alltid välkommen. I dagarna har jag precis återvänt från några dagar i Rumänien. Mer om detta lite längre fram i detta brev. I månadens brev skickar vi också med en hälsning från Moldavien och arbetet omkring renoveringen och installation av nytt el och ventilationssystem. Vi skrev ju om detta behov för en tid sedan. Mot slutet av månaden åker jag och min fru Maria till Moldavien för att hälsa på vännerna där och bistå Igor och hans fru i arbetet. Det blir också det några intensiva dagar med gudstjänster, besök i hemmen och utdelning av matpaket och säkerligen också andra aktiviteter. Vi hade en resa planerad i augusti förra året, men den fick vi ställa in då jag ramlade och bröt min handled. Därför känner vi att det nu är hög tid att besöka våra vänner. Vi skriver om resan i kommande nyhetsbrev. Tack också för förbön som vi fått ta emot. Det är en stor förmån att få bli ihågkommen i förbön. Denna vetskap är ett oerhört stöd under mina resor, men också i det arbete som sker på hemmaplan. Guds beskydd är påtagligt och verkligt. Jag är helt viss om att i det som sker finns Guds ledning och beskydd.

Tack också för ekonomiskt stöd till de olika projekt vi stödjer. Du/ni är en betydelsefull och avgörande del i missionens arbete. Mångas förböner och ekonomiska stöd är alldeles avgörande för de som står som mottagare av stödet. Vi vill därför rikta ett tack till alla er som troget står med oss i arbetet. Känn er rikt välsignade i den uppgiften.

Ur det oväntade skapar Gud något fantastiskt

Det finns en berättelse återgiven i 2 Kungaboken som ringt i mitt bröst under en tid. Berättelsen återfinns i det fjärde kapitlet. I min Bibel har det titeln Elia hos sunemittiskan och tar sin början i den åttonde versen. Det finns i denna berättelse några detaljer som kan vara värda att lyfta fram. Låt mig kortfattat försöka göra detta. I den nionde versen säger kvinnan: *"Jag har förstått att han som ständigt kommer över hit är en helig gudsman. Låt oss mura upp ett litet rum på taket och sätta in en säng, ett litet bord, en stol och en ljusstake åt honom, så att han kan ta in där när han kommer hit till oss."* Något längre ner i texten finner vi dessa ord: *"Säg till henne; se, du har haft allt detta besvär för oss. Vad kan jag göra för dig? Kan jag*

lägga ett gott ord för dig hos kungen eller befälhavaren?" På denna fråga svarade kvinnan nej. Hon ville inte vara till besvär, utan menade att hon var en av de egna. Gudsmannen Elisa säger då till sin tjänare: *"Vad kan jag göra för henne?"* Varpå han svarar: *"Hon har ju ingen son och hennes man är gammal."* Detta svar får Elisa att kalla till sig kvinnan igen, varpå han säger: *"Nästa år vid den här tiden skall du ha en son i famnen."* Kvinnan utbrister då: *"Nej, min herre, du gudsman. Inbilla inte din tjänarinna något sådant"*.

Fortsätter man läsa texten så blev "kvinnan havande och födde en son följande år". Elias profetiska hälsning blev en verklighet för kvinnan, men en tid efter att kvinnan fött sin son avlider han. Hon skickar efter Elisa för att han skall bedja för pojken. Elisas första ingivelse är att skicka sin tjänare med instruktioner för hur pojken skall väckas till liv, men kvinnans reaktion är stark, varpå hon säger: *"Så sant Herren lever och så sant du själv lever, släpper jag dig inte"*. Elisa tar då sitt förnuft till fånga och återvänder till kvinnans hus och en för oss märklig hantering av situationen utspelar sig, som för pojken tillbaka till livet. Gud svarar på Elisas bön och pojken får livet tillbaka. Detta är en fantastisk berättelse om oss människor, men också om Guds suveränitet och att han är en Gud för hela livet. Jag förundras över kvinnans iver att tjäna Gud på sitt eget vis; hon låter bygga till sitt hus för att Elisa, denne gudsman, skall få en så behaglig tid som möjligt då han tillfälligt stannar till. Hon vinnlägger sig om att gå den "extra milen" för att göra Guds vilja. Denna berättelse talar också om tre olika slags tro. I vers tio läser vi att kvinnan lät bygga till sitt hus. Detta talar till oss om att vi, i våra liv, måste skapa rum för Gud. Ge honom det utrymme han behöver för att kunna verka i och igenom våra liv. Det andra som sker är att kvinnan säger att hon "bor mitt ibland sitt folk". Detta talar om en tro som funnit en vila i det faktum att trots omständigheter och andra svårigheter finns det en "vila" och en "ro" i det som berör vår tro. Det talar om en tro som inte vilar på omständigheter eller egna känslor. Det är en tro som "slagit sig till ro" i det faktum att Gud, trots allt, är den som får råda i mitt liv. Trots att det kanske inte riktigt blev som vi en gång tänkt. Kvinnan i berättelsen hade sedan länge slagit tanken om att bli havande ur hågen. Hon var inställd på ett liv utan barn. Men då denna fråga ställs är hennes svar avslöjande om vad kvinnan tänkte och att hennes tro, om att ett under skulle kunna ske, inte var så stor. Men Gud hade

en annan tanke. Genom profetens ord ingjuts ny tro på att ett under ändå skulle kunna ske. Det tredje vi ser i denna text, som har med tro att göra, är skillnaden mellan en aktiv och passiv tro. Vår tro kan vara passiv i så måtto att vi låter tron vara fundamentet i våra liv. En grundmurad tillit till Guds förmåga och möjlighet att råda över både liv och död. Men den passiva "vilande" tron måste också paras med en aktiv tro från vår sida. En tro på att Gud förmår. En tro på att den Gud som en gång skapat liv i kvinnans inre nu också kunde föra den döda pojken tillbaka till livet. När kvinnan får korn på Elisa och hans tjänare, och mötet dem emellan sker, frågar tjänaren: "Ni mår väl bra, du och din man och pojken?" Trots att pojken var död, svarar kvinnan "ja" på att allt var väl med hennes pojke och hennes man. Var detta en lögn? Ljög kvinnan, eller var detta ett uttryck för en tro som hon innerst inne visste kunde vända död till liv? Trots att omständigheter kan tala tvärt emot den verklighet vi ser, visar berättelsen på vikten av att vi skall tala tro; att vår bekännelse ändå har betydelse. Att svara "ja" som kvinnan gjorde är ett djärvt trossteg. Hade kvinnan lärt sig något av gudsmannen Elisa? Det verkar så. Kvinnan varken ljög eller uppträdde förvirrat; hon hade helt enkelt ett annat perspektiv. Gud kommer att slutföra vad han en gång startade. Gud är den samme idag, igår och i tider som kommer. Han förändras inte. Detta är en berättelse som både uppmanar och uppmuntrar oss till att tro, känna tillit och om att vi ska tro Gud om det som i våra ögon verkar omöjligt.

Några dagar i Rumänien

Som sagt, under månadsskiftet april-maj har jag besökt Rumänien och Oradea. Det var mitt första besök för i år, men säkert inte det sista. Resan blev lite annorlunda än mina tidigare resor, då Rumänien firade påsk under 1 majhelgen. Detta har för undertecknad inneburit några intensiva dagar, då jag inbjudits att predika i ett antal olika församlingar i och omkring Oradea.

Första helgens möten inleddes i Vascau som ligger en dryg timmes resa utanför Oradea. Församlingen i Vascau hade under en följd av år inte upplevt någon tillväxt, men har under senare år, efter det att man välkomnat en ny pastor, sett en dramatisk förändring ske. Från att ha haft ett tiotal medlemmar, har man nu ett 50-tal och upplever väckelse. Dagen till ära hade man ordnat med dopförrättning då man visste att jag var i Rumänien. Med ett brassband från Filadelfiaförsamlingen i Oradea anlände vi till församlingen. FTM-Mission har också en historia och en relation till den här församlingen. Åren 1993-94 hade församlingen ingen kyrkolokal, utan möttes i hemmen. FTM-Mission fick kännedom om den situation som rådde och kunde förmedla en summa pengar, så att den lilla husförsamlingen kunde bygga sin första möteslokal. Denna lokal finns kvar än idag och jag kunde, då jag klev in i det rum som kom att betyda så mycket för de troende vännerna, känna historiens vingslag. Åren har gått och församlingen har sedan dess kunnat bygga en ny kyrka och det var där vi nu samlats till gudstjänst. Ganska snart efter att vi anlänt med bussen kom det fram en äldre man och ville samtala med mig. Han berättade att han varit med då pengarna för den första lokalen räckts över till församlingen. Allt sedan dess har han, varje dag, bett för missionens arbete och för oss som familj. Vilken uthållighet och vilken överlåtelse! Mannen lät mig veta att han var mycket glad över att ha fått träffa mig. Jag kunde bara hålla med honom.

Lokalen var fylld till absolut sista plats, så det var trångt, svettigt, men också mycket härligt! Efter tal, sång och musikinslag och efter det att jag predikat fortsatte gudstjänsten ute i det fria, där dopförrättningen nu följde. Inte mindre än sex dopkandidater skulle gå dopets väg. Detta var den andra dopförrättningen som församlingen haft på ganska kort tid, något man väntat och längtat efter under flera års tid. Glädjen var därför stor. Fantastiskt roligt att se hur Guds rike växer när människor väljer att följa Jesus ner i dopets vatten. Efter avslutad gudstjänst, samt lite vila, var det dags för kvällens gudstjänst. En gudstjänst som var förlagd till en av de församlingar som Dan Mitra är pastor i och som ligger i samhället Valani de Pozezeu. Vi hade en fantastisk givande stund tillsammans, där vi upplevde Herrens närvaro på ett starkt sätt. Under den kommande påskhelgen hade jag möjlighet att besöka flera församlingar där jag inbjudits att predika. Det har varit några intensiva dagar, men oerhört givande och intressant. Under de 12 dagar jag befann mig i Rumänien hade jag förmånen att predika inte mindre än åtta gånger. Det råder således inte brist varken på tillfällen eller försam-

Vascau. Dopkandidater som väntar på sin tur. En fullsatt gudstjänstlokal och ett besök i den lokal som FTM-Mission lät bekosta och som blev till stor hjälp, på bilden också den man som var med -93 då lokalen byggdes, samt Ilie Jolta, pastor i Filadelfia, Oradea.

lingar att dela Guds ord i. Jag besökte förutom de ovan nämnda också församlingar på följande platser Tinca, Spinus, Hidi el de Sus, Le samt Filadelfia och Tabor i Oradea. I samband med gudstjänsten i Le hände något märkligt. Under eftermiddagen då jag förberedde mig i bön och i bön frågade Herren vad han hade på sitt hjärta uppleved jag att jag inte skulle dela det jag först hade tänkt. Frågan infann sig då vad jag skulle predika om. Då jag bläddrade igenom mina utkast föll min blick på en predikan med rubriken "Detta är kärlek" som handlade om Petrus upprättelse som finns återgiven i Joh. 21. Efter bön och moget övervägande bestämde jag mig för att välja den här predikan. Kvällens gudstjänst gästades också av ett missionärspar från USA som varit verksamma i Oradea under många år. De är också goda vänner till mig. Pastor Laurentiu inbjöd Dr. Ian att också säga några ord, vilket kom som en överraskning. Helt oförebred ställer sig Ian i talarstolen och talar om Jesus och varför han gav sitt liv för oss. De tre sista orden som kommer över hans läppar, innan han säger amen, är orden *detta är kärlek*. Detta var för mig en bekräftelse på att det jag känt mig manad till tidigare den dagen också var det som låg på Guds hjärta. Under det att vi inbjöd till förbön kom flera fram och vi fick bedja för människor till upprättelse och helande. Visst tjänar vi en mäktig Gud! Det är en förmån att få dela gemenskapen med våra rumänska vänner. Gudstjänsterna är välbesökta och det finns en längtan att få uppleva mer av Herren och den helige Ande.

De andra dagarna tillbringades tillsammans med några av de pastorer vi underhåller eller på annat sätt har en relation till. En hel del tid har också lagts på det projekt som vi beder och funderar över som berör romer som bor i kolonin i Tinca, som vi tidigare hjälpt genom den romska församlingen som finns i området. Jag gjorde ett besök på plats för att bättre kunna informera mig om den situation som råder och speciellt med hänsyn tagen till de eventuella planer vi har. Det är inte enkelt och det behövs ett stort mått av vishet för att hamna rätt. Bed gärna för detta projekt och att vi får känna att vi går i förutberedda gärningar. I nuläget finns en hel del nya frågeställningar att ta hänsyn till. Herren vet vad som är det bästa för oss och för de som vi ska försöka hjälpa. Vi vet att många insatser gjorts av andra som både varit framgångsrika men som också av en eller annan anledning inte nått ända fram. Det känns därför angeläget att vi hamnar rätt från början.

Löftenas Barn

En av de organisationer vi understödjer heter Löftenas Barn. Under mina dagar i Oradea hade jag möjlighet att vid två tillfällen besöka Löftenas Barn. Det är alltid lika roligt att göra dessa besök. Mer och mer inser man hur viktigt detta arbete är. Att denna oas betyder så mycket för de romska barn som regelbundet kommer dit. Att som barn få mötas av en varm kristen atmosfären, måste vara en av de saker som sätter spår i ett barns liv. För många av barnen är den atmosfär helt olik den man möter i sin familj. Jag vill tro att den kärleksfulla atmosfär som präglar arbetet på Löftenas Barn är någonting som alla barn, oavsett var man kommer ifrån, tar intryck av. När detta kombineras med skolarbete, där man får stöd i att lära sig skriva, läsa och räkna skapar det goda förutsättningar för de barn som väljer att fortsätta sin skolgång.

Vid mitt besök var barnen fullt upptagna med förberedelser inför sitt påskfirande. Alla barnen skulle få med sig en kasse med matvaror. Det bjöds också på godis vilket uppskattades av alla som var där. För många av barnen var det något utöver det vanliga. Varje påsk ordnar också Löftenas Barn en tävling där det finns en mindre prissumma i form av pengar att dela på. Tävligen heter X-Faktor. Här får de barn som lär sig spela ett instrument tävla mot varandra. De tre bästa får dela på priset. I bilen på väg till Löftenas Barn fick jag veta att jag, tillsammans med ett missionärspar från Skottland, skulle sitta i juryn. En inte helt enkel uppgift skulle det visa sig. Att bedöma rättvist och opartiskt är inte så enkelt alla gånger. Men jag tror att vi lyckades ganska så bra. Det som är oerhört glädjande att se, är den kristna påverkan dessa barn får. Målmedvetet och med stor entusiasm vill man ge dessa barn så goda förutsättningar som det bara går att stå stadigt igenom livet. Inför påsken hade alla barn också lärt sig hela Psalm 53 utantill. Tillsammans läste alla barnen upp denna Psalm. Vad jag kunde se var det ingen av barnen som "darrade på manschetten"; alla reciterade hela denna psalm, utan att tveka på dess innehåll!

Det är fantastiskt att se det engagemang som finns omkring dessa barn. Men det som verkligen berör är att man vinnläger sig om att ge dessa barn och unga en

Barn i skiftande åldrar deltar i vksamheten. Här pågår musiktävlingen X-Faktor.

tydlig kristen fostran. Vad kan vara bättre än att få med sig Guds eget ord. Att detta levande ord finns ingraverat i deras hjärtan och att det kommer finnas med dem under hela deras fortsatta liv är stort. En bättre grund kan man knappast ha.

Moldavien

Arbetet i Moldavien fortsätter med oförminskad styrka. Många människor berörs av församlingens arbete genom de två projekt vi stödjer ekonomiskt; utdelning av matpaket och bröd. Den senaste tiden har arbetet kommit igång med det byte av elskåp och ventilation som vi tidigare skrivit om. Det känns oerhört bra att vi nu kunnat skapa goda förutsättningar för det fortsatta arbetet i bageriet. Vetskapen om att så många människor är beroende av att få del av brödet, gör det hela än mer angeläget. Vi känner därför stor tacksamhet att vi nu ser att arbetet genomförs. Det har varit en hel del arbete för Igor att koordinera detta med olika myndigheter. Men nu har man kunnat påbörja och till viss del slutföra arbetet.

Vi planerar också för det sommarläger som vi kunnat anordna och ekonomiskt stått bakom sedan vi första gången genomförde det 2011. Vi vet ju att barnen är framtiden och att det är så viktigt att vi lägger kraft och möda att vinna deras hjärta för Jesus. Senare i år kommer jag att resa tillbaka till Glodeni med ett amerikanskt team för att arbeta vidare med arbetet bland barnen. Vi återkommer med mer information om sommarlägret i nästa månads nyhetsbrev.

Månadens projekt

Den här månaden skulle vi vilja fokusera lite extra på det arbete som Löftenas Barn gör. Under mitt besök samtalande jag med Sami om deras verksamhet. Det finns så mycket man önskar att man kunde göra tillsammans med dessa barn, men som man inte kan genomföra, då man saknar resurser. Vi skulle därför vilja göra ett upprop för de barn som kommer inom hörhåll för Löftenas Barn och ge dem några extra upplevelser. Snart är det sommar och man skulle vilja göra någon extra aktivitet för barnen. Det finns många utflyktsmål i och omkring Oradea som man skulle kunna besöka, men allt kostar pengar. En sådan aktivitet skulle vara oerhört uppskattad av alla de barn och unga som kommer till Löftenas Barn. En rolig och minnesvärd aktivitetsdag som skapar lite av en guldkant på tillvaron för dessa barn som annars inte har så stora möjligheter. Tack för din gåva och din omsorg om detta arbete som är så betydelsefullt.

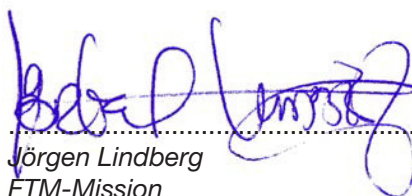
Avslutning

Än en gång tack för att du står med oss i det Gud kallat oss till. Vi är tacksamma för ditt stöd och engagemang. Vet också att vi finns till för dig! Har du ett böneämne eller behov av samtal finns vi också till för dig. Vi står gärna med dig i förbön för det som ligger på ditt hjärta. Gud är trofast och han vill oss väl. Välkommen att höra av dig per telefon eller mail. På tal om e-post. Vill göra dig uppmärksam på att vi under en tid har haft och (eventuellt fortfarande har) problem med vår mailserver. Vi har varit tvungna till ett byte av dataservert och det har varit mer komplicerat än vad vi först trott. Har du skickat mail till oss och du fått det tillbaka så vet du varför. Det är inte så att vi inte vill kommunicera med dig eller inte vill svara på ditt mail. Vår tidigare server var mycket gammal och

Ny ventilation. Ett första steg är nu taget för att uppfylla de EU-krafter som ställs. Nästa steg är att se över elsystemet.

sliten, varför vi inte såg någon annan utväg än att byta ut den till en nyare och kraftigare dito. Vi hoppas och beder att detta skall vara löst inom några dagar. Detta och min resa är också anledningen till att du fått detta brev någon eller ett par dagar senare än vanligt. Med dessa ord önskar vi er alla det bästa som vi kan erbjuda; Guds rika välsignelse. På återhörande om en månad.

Jörgen Lindberg
FTM-Mission